

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 20

Dissabte, 24 de març del 1979

Preu: 25 ptes.

La imaginació també juga

Sort n'hi ha que, de tant en tant, una mica d'imaginació ens treu de la monotonia dels cartells, els mitings, els globus i les cartes! I aquesta vegada ens ha vingut en forma de semàfor.

Doncs sí, el semàfor també és una arma propagandística, amb certs detalls un bon xic dictatorials, però que poden fer el seu impacte davant del públic esverat i pusil·lànime tan freqüent en la nostra escarmentada societat. Perquè el semàfor no admet gaires matisacions: o es passa, o no es passa, o hi ha perill de passar. i res més; no admet la possibilitat de volar o d'anar per sota terra, per exemple. Aquesta arma o objecte, que a les grans ciutats ens trobem a cada pas, té una didàctica tan simple i primària que pot ser molt adient a tots aquells que quarteregen la societat en bona, dolenta i menys dolenta. És la senyalització de dictadura, amb la variant —no tantes variants com els catorze de les travesses que els bons poden ser els dolents al cap d'una estona, i els dolents poden ser els bons al cap d'una estona més, però que

els perillosos, o no tan bons ni tan dolents, sempre són els mateixos.

En aquest marc de mentalització simplista, hem vist utilitzar el semàfor de la següent manera: el vermell «perill», el carbassa «no te fies» i el verd «seguridad» o «paso libre» o el que vulgueu.

Naturalment, tothom té ganes, quan s'hi troba, de poder travessar el carrer tranquil·lament trobant el semàfor verd. Vota, doncs, «seguridad». La gent que ha ideat aquesta propaganda, però, potser no ha fet gaires consideracions a l'entorn de la seva idea genial, perquè per poc que hagués considerat les coses hauria vist la doble cara del semàfor; mentre pels viatgers que van en automòbil és verd, pel senyor que va a peu és vermell, o a l'inrevés. Així, doncs, des del camp electoral, si el vianant vota vermell, l'automobilista votarà verd, i viceversa. I si hi ha algú que se li acudeixi votar carbassa? Possiblement serà també el que rebrà la carbassa electoral, ja que d'ell no se'n fien ni els uns ni els altres.

Sembla ser doncs que és una propaganda perillosa i molt primària, per això preferim anar, en cotxe o a peu, per llocs on no hi hagi aquesta mena de guàrdia urbana mecanitzada que, sense altre xiulet que el color, ens posa en fila com quan anàvem als instituts i havíem de formar al pati, vulgues o no. Si estimem la llibertat, no ens han d'agradar els semàfors. Si estimem l'ordre els hem d'acceptar com una servitud necessària, però no estimada. I com que hem de votar el que estimem, cal no votar semàfor, ni verd, ni vermell, ni carbassa.

La democràcia semaforica ens sembla una mica passada per aigua, o per l'electrònica; la democràcia de la llibertat és més rica en colors i matisacions; impreferim el seu perill, al de sercions; i preferim el seu perill, al de serció de daltonisme.

Què hi farem! Malgrat la novetat primera, la propaganda semaforística ens ha semblat molt pobra de contingut.

Martí Sunyol i Genís

Les Associacions de Veïns

Present i Futur

Mostrar que les A.A. de V.V. d'ençà que començaren a proliferar a les ciutats, viles i poblets, han tingut una actuació important en molts aspectes de la vida municipal, seria evidenciar quelcom que els fets acrediten prou. Donades les circumstàncies polítiques i el caràcter dels Ajuntaments franquistes, les A.A. de V.V. han estat, per naturalesa, una força d'oposició al sistema polític establert, i les accions dutes a terme i els resultats obtinguts mereixen una valoració positiva en la majoria dels casos.

Ara, però, amb les eleccions del dia 3 d'abril els Ajuntaments tindran una representació que no tenien amb la qual cosa les A.A. de V.V., veuran reduït el seu camp d'acció. No vol dir pas això que

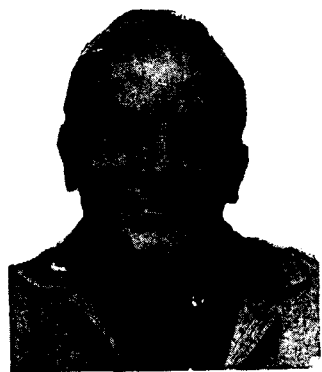
llur existència deixi d'ésser útil a la bona marxa de l'Administració Local. Vol dir només que seran útils des d'una posició diferent. Al nostre entendre, caldrà que el caràcter d'oposició política que fins ara han tingut sigui, en el futur, una acció constant d'ajut i de col·laboració amb els nous Ajuntaments.

Aquest plantejament sembla estar en l'ànim de molta gent que han col·laborat llargament amb les A.A. de V.V. però cal dir també que algú ha dit públicament que en una situació democràtica normal aquesta mena d'associacions no tenen raó d'existir. No ho creiem així. Una Associació de Veïns d'un barri, d'una ciutat, o d'un poblet, pot dur a terme moltes activitats de tipus social i cultural que complementin l'obra que en aquests terrenys

puguin fer els nous Ajuntaments. Cal, però, que la política municipal la deixin ens mans del Consistori elegit democràticament. Governar un municipi des de dos llocs oposats, és només una necessitat en situacions polítiques anormals. D'ara endavant mantenir una tal dualitat d'acció política seria pertorbar, conscientment o inconscient, la bona marxa de l'Administració local.

No es tracta doncs, d'enterrar unes agrupacions de veïns que han fet i poden fer encara moltes coses bones. Es tracta només d'establir l'ordre natural entre dos organismes diferents. Senzillament: «Un lloc per cada cosa i cada cosa al seu lloc».

J. B. M.

PER A BANCA CATALANA LA "TERCERA EDAT" ÉS LA PRIMERA

Banca Catalana
creu que qui ha treballat
tota una vida
mereix més rendiment
dels seus estalvis.

Per tal com creiem en el treball i en el futur, pensem que els qui amb el seu treball han fet el nostre present han de poder comptar amb nosaltres.

Amb nosaltres, com a persones i com a Banc, i amb el nostre agraïment.

Banca Catalana ha creat un servei especial per oferir-los una fórmula d'estalvi que doni la rendibilitat més alta possible als seus diners.

Aquest servei i aquesta proposta s'adreça a les persones grans que han deixat de treballar. El nostre desig, el de Banca Catalana, és d'oferir-los l'oportunitat de treure més rendiment del fruit del seu treball.

Veniu i en parlarem.

ESTALVI
3ª EDAT

És just donar més a qui
més devem

BANCA CATALANA

Ratilles breus

Abstenció

La gent comença a donar mostres explícites del cansament pels partits polítics, els seus programes i, sobretot, per la propaganda absurda d'algunes forces polítiques que confonen el bé comú, la justícia, els drets ciutadans, amb continguts de publicitat i marketing. Aquest cansament, aquest desànim es palesa en el fenomen sociològic de l'abstenció. Abstenció per ignorància? Abstenció protesta contra la política del poder sense ànims de servei? Abstenció per mandra, per desídia? Cal analitzar-ho amb atenció, perquè les conseqüències en la societat són terribles. El fet irrefutable és que en les darreres eleccions legislatives s'arribà al 33 per cent d'abstenció, mentre que en països europeus com França solament es registrà una abstenció aproximada d'un 16 per cent; Itàlia, el 6 per cent; Alemanya Federal, el 9; Portugal, l'11.

Quelcom de greu passa en aquest país, quan milions de persones tiren a la cara dels partits polítics la seva hipotètica incompetència per donar solucions als problemes greus de la societat. Explicació? La desconfiança. I la confiança cal guanyar-la, amics polítics. Primer amb els programes, després amb els fets.

Joan Barcon

L'apotecari

Divendres	23	Oliva
Dissabte	24	Torrents
Diumenge	25	Parera
Dilluns	26	Rahola
Dimarts	27	Torrents
Dimecres	28	Arimany
Dijous	29	Bellavista
Divendres	30	Jonch - Puig
Dissabte	31	Montaña

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevostl

Col·laboradors: Pere Canals, Carme Garrell, Ramon Munné, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Esteve Sarroca, Martí Suñol.

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

VI Concurs Sardanista Colla Som i serem

Amb la participació de 54 colles d'arreu de Catalunya, tingué lloc, el passat diumenge, a la Porxada, el Concurs de Sardanes que organitza la colla local «Som i Serem».

El concurs va constar d'un galop d'entrada, dues tandes de lluïment eliminatòries, la sardana reversa, que va ésser resolta per 14 colles, una tanda final de lluïment i finalitzà amb la sardana de germanor.

Classificació de colles categoria gran:

1. Violetes del Bosc, de Barcelona; 2. Alba de Barcelona; 3. Espigues Daurades, de Sabadell, i Catalunya Dansa, de Barcelona; 5. Mirant al Cel, de Sabadell.

Fins a 33 colles grans.

Classificació de colles categoria juvenil:

1. Sang Nova, de l'Orfeó de Sants; 2. Gatzara, de Terrassa; 3. Joventut de Rosella, de Sant Adrià del Besòs.

Fins a 9 colles juvenils.

Classificació de colles categoria infantil:

1. Vaillets de l'Orfeó de Sants; 2. Brots de Rosella, de St. Adrià de Besòs i Nous Amics, de Granollers. Fins a 12 colles infantils.

La colla «Xivarri», que és filial de la colla «Som i Serem», va ballar dues sardanes fora de concurs.

A dos quarts de sis de la tarda i al col·legi Vedruna, amb la participació de 75 revessaires, la cobla Laietana de Mataró, interpretà sis sardanes reverses i tot seguit tres de concert que varen ser molt aplaudides.

El guanyador del Concurs Individual de Reverses va ser Victor Sallés, de Barcelona, i en segon lloc va quedar Mercè Segarra (infantil), de Sant Adrià del Besòs.

Reunió de la Societat Coral Amics de la Unió

Avui, dissabte, a dos quarts de deu de la nit, es celebrarà una Reunió General Extraordinària dels associats d'aquesta veterana entitat claveriana, per a tractar la forma de realitzar la tradicional Excursió de Pàsqua, que aquest any serà a Maurià.

Xerrades bàsiques

Avui, dissabte, a dos quarts de set de la tarda, tindrà lloc la xerrada d'Urbanisme, a la Casa de Cultura, que organitza la Federació Local CNT - AIT, i és la tercera del cicle de Xerrades bàsiques.

Han mort dos granollerins,

En la població de Cambrils, on ha viscut els seus últims anys, el passat dia 18 va morir als 89 anys, Miquel Roura, qui durant molts anys fou el Secretari de l'Ajuntament, i que per la seva rectitud es féu apreciar pels ciutadans granollerins de l'època dels anys 30 i després d'un parèntesi de substitució l'any 40, novament ingressà al municipi, fins que fou jubilat.

La diada de Sant Josep, va morir Esteve Franch i Valls, quan comptava 80 anys, fou un granollerí molt conegut perquè durant anys i anys va regentar el seu bar-restaurant de la Plaça Barangé (Parc), que fou un local en el que van fer-hi vida la gent dels escacs, els components de la Penya Servós, els pescadors, els caçadors que, en Franch, en forma silenciosa, sempre els va ajudar en el desenvolupament de les activitats, i ara la a la seva vellesa també cooperava amb els seus amics a l'ASVAT.

Rebin els familiars d'aquests dos granollerins que hem perdut, el nostre més sentit condol.

Trobada d'explosius

Dimarts, la ciutat va viure unes hores d'inquietud en contemplar la presència de les forces d'ordre que van portar en execució d'un registre en una de les dependències de l'antiga foneria del carrer de Sant Josep, que fa uns anys va parar les seves activitats, segons indicis en aquest registre fou trobat certa quantitat d'explosius.

Com és natural cadascú ho ve explicant a la seva manera, però, certament, de moment, no s'ha donat cap nota oficial del fet.

Activitats al Museu

TIN-TIN decideix quedar-se fins el dia 16 d'abril, a la Sala d'Exposicions Temporals del Museu, vist que l'interès despertat així ho aconsella.

Demà diumenge, dia 25, a les 7 de la tarda, dins el cicle de Concerts de Quaresma, actuarà la Societat Coral Amics de la Unió.

El diumenge, dia 1 d'abril, també a les 7 de la tarda, actuarà la Coral Mixta «Els Gorchs».

L'última sessió de Cinema de Terror tindrà lloc avui dissabte, dia 24, a les deu de la nit amb la projecció de la pel·lícula «SUSPIRIA» de D. Argento.

Inauguració d'un local

Les entitats culturals que formen la Comissió Fabra demà diumenge, al matí, després de molts mesos per aconseguir un local on poguessin realitzar les seves activitats, celebraran la Inauguració del Casal Pompeu Fabra, a l'antic edifici de Can Puntes i Can Pedrals, i fins fa poc era el local de la Mútua del Carme; la seva entrada serà al carrer Sta. Elisabet, 16.

Aquesta important inauguració, es celebrarà d'una forma senzilla i modesta, a les onze es farà un Cercavila per la ciutat, organitzada pel Centre Comarcal de Teatre; a les dotze, visita a les dependències de les entitats, que serà amenitzada pel popular Grup Xarxa; inauguració d'una Exposició Fotogràfica i Diapositives, a càrrec de l'Agrupació Excursionista, i a la Plaça Maluquer i Salvador, la Cobla Jovenívola interpretarà una Audició de Sardanes, organitzada per l'Agrupació Sardanista.

Per a celebrar aquesta inauguració, els granollerins seran obsequiats amb galetes i vi bo.

Conferència d'un mege granollerí

El proper dilluns dia 26, a les 10 de la nit, a la Sala d'Actes de l'Hospital General de Granollers, el Professor Dr. Francesc Jané i Carrencà donarà una conferència sobre el tema «Estat actual i perspectives de la terapèutica medicamentosa».

L'acte està organitzat per l'Associació de Joventut Mèdica del Vallès Oriental amb la col·laboració de l'Hospital General de Granollers.

Defuncions

Des del dia 12 al 19 de març, a Granollers han mort:

Jaume Torn i Bosch, 83 anys; Margarida Placeres i Blanco, 83 anys, vídua Marcelo González; Tomàs Canut i Bonet, 63 anys; Adela Mares Garolera, 54 anys (de Centelles); Miquel Alemany i Roura, 78 anys, vidu Catalina Soley Pañach (de Bigues), i Esteve Franch i Valls, 80 anys, vidu Montserrat Barret i Espargaró.

antoni ARENAS
pintura publicitària

Especialitat amb retolament de cotxes i valles

Taller: Carrer Corró, 215 - Telèfon 870 16 61 - GRANOLLERS

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÉFON 8708560

Foto *Battle*

Revelat de color fet per KODAK

El problema universitari

Sr. Director de PLAÇA GRAN:

A propòsit del manifest «Els Estudiants diuen» i l'article de fons «La Selectivitat», ambdós escrits publicats al núm. 19, del proppassat 17, d'aquest periòdic de la vostra digna direcció, haig de dir que devia ser a finals dels anys 60 que vaig llegir a la revista «Der Spiegel» que a la Universitat de Heidelberg, la càtedra d'arquitectura havia començat el curs, per a estudiants de primer, amb una lliçó, per part del professor, insòlita de contingut i d'intenció. Els va dir que si un cop acabada la carrera es creien poder exercir-la, s'equivocaven. Tot seria computadoritzat i preestablert. La societat no podria permetre individualitzar res. L'arquitectura, tronc i branques, seria al servei de la societat de les masses humanes. Afegí que, malgrat el futur que els augurava, havien d'aplicar-se a l'estudi, amb criteri d'actualitat, perquè allò que calia era exercitar l'intel·lecte, així sabrien pensar, altrament la frustració els anorrearà quan més necessitarien la integritat psíquica i intel·lectual.

És a dir, el professor de Heidelberg obria la Universitat a tothom, perquè estudiar és una finalitat i no un mitjà. Així evitava un doble trauma: el de la oposició sistemàtica per part dels estats, orquestrats per les classes socials ben situades, i el de les frustracions de la gran majoria d'estudiants, per als quals estudiar era el mitjà per a assolir una posició econòmicament folgada, o, el que és pitjor, la il·lusió de, en el futur, integrar-se a un grup investigador dins la disciplina escollida amb quasi deu anys d'anticipació, il·lusió que es veu frustrada pel gran nombre de candidats que any darrera any surten de les universitats.

La societat de consum aglomera les masses. Així garantitza la seva supervivència. Les masses prèviament han estat condicionades. En conseqüència no és gens estrany que un metge, per exemple, aspiri a eminència mèdica a la capital i no a la selva, com ho fou el Dr. Albert Schweitzer —és una llàstima que no fós catòlic, perquè ja l'hauríem canonitzat— fundador de l'hospital i llebroseria de Lambaréné, al cor d'Àfrica.

El problema universitari no es pot resoldre, ni es resoldrà, perquè no s'adopti aquest o aquell sistema polític, o règim estatal. És un problema de convicció, de principis. Mentre els estats comptin llur potència valoritzant la renda per càpita, a les universitats hi haurà bufetes.

Manuel Pagès i Mogas

Ho diu l'Estadística

L'Institut Nacional d'Estadística ha mantingut en secret el nombre de parats per tal de no pertorbar la campanya electoral de U.C.D., corresponent a les legislatives. Ara ha publicat les dades, amb un mes llarg de retard.

L'atur ha continuat creixent durant l'any 1978, de forma que a finals d'any el nombre de parats superava el milió de persones, amb un creixement de més d'un quart de milió des de l'any anter or.

La xifra, aquesta vegada oficial, és esfereïdora. Perquè no es tracta de freda aritmètica, sinó que cada número és un nom i un cognom, i una cara, i unes mans, i una edat, i una família, amb totes les seves necessitats, il·lusions, decepcions, frustracions, etc.

No hi ha cap dubte que aquest és el problema número ú del país.

Problema que és pot suavitzar amb subsidis i amb mesures diverses, però que no té cap altra solució final que l'increment de la inversió, i que, aquesta, passa per la recuperació de la confiança i l'estímul a l'esperit d'iniciativa.

Potsre caldria que tots ens anéssim fent a la idea que aquest no és un país ric, i que no hi ha altra riquesa que el treball ben fet. I que no es pot perdre pistonada. Cal crear un veritable clima de treball rigorós i de seguretat. Si això es fa, el treball crea treball, i la xifra d'atur, amb les mesures de tipus econòmic i social precises, que el Govern fins ara no ha sabut o no ha volgut adoptar, podrà començar a reduir-se. L'Estadística és el llum vermell, que ens indica quin és, avui, el problema prioritari.

C. U.

Granollers, està brut

Aquest matí a l'anar a l'entrenament de la gimnàstica he vist que el carrer Roger de Flor estava ple de papers, m'ha estranyat molt. Però quina ha estat la meva sorpresa quan he vist que eren paperetes de les eleccions del 1 de març, crec que això és vergonyós.

Les persones grans diuen sempre i principalment els meus pares que els nens no tiren papers a terra, però en aquest cas no crec que hagin estat els nens, doncs les paperetes de les eleccions no són cosa de nens sinó de persones grans.

Aquest matí a l'anar a l'entrenament al meu pare que es feia de les paperetes després de les eleccions m'ha respost, que el 15 de juny les van cremar, i ara m'agradaria saber perquè l'1 de març no les han cremades.

Avui i demà es celebra un Campionat de Catalunya de Natació i ha vingut gent de fora i penso que els de Granollers hem quedat com uns mal endreçats, doncs davant del Club Natació tot era blanc de paperetes, semblava que havia nevat. Caldria que en les properes eleccions municipals procuréssim cremar les paperetes i Granollers estaria més net i així els granollerins no tornariem a quedar en ridícul davant la gent d'arreu de Catalunya.

Cordialment.

Jordi Martí i Sanarols
11 anys

Deput a un lapsus de compaginació, oquesta carta va sortir mutilada en el número passat, avui la publiquem íntegra, tal com es mereix aquest minyó que es preocupa de la vida de de la ciutat.

Retalls del Butlletí Oficial de la Província

ADMINISTRACIO MUNICIPAL

12 de març — STA. MARIA PALAUTORDERA

Este Ayuntamiento anuncia la siguiente subasta:

Obras. — Construcción primera fase de la piscina municipal.

Tipo de licitación. — Cinco millones trescientas cincuenta y seis mil ciento setenta y seis pesetas (5.356.176 ptas.), a la baja.

13 de març — GRANOLLERS

Se hace público que Viviendas Municipales de Granollers, S. A., ha acordado la venta en pública subasta de una finca de su propiedad, sita en la calle Gerona, inmediaciones de la barriada de Cal Mònic, y que de conformidad a lo prevenido en la vigente legislación, los proyectos y pliegos de condiciones quedan expuestos al público por el plazo de cuatro días, por aplicarse el procedimiento de urgencia previsto en el texto articulado de 6 de octubre de 1975, en relación con la legislación en materia de Contratos del Estado.

Opinió dels Partits polítics

Convergència i Unió

El camp de l'ensenyament i la cultura ha de tenir una atenció prioritària, per la importància que té de si, i per la desatenció que ha sofert els passats anys.

Convergència i Unió creu que, si bé, la superació dels dèficits d'ensenyament no és de competència estrictament municipal, els nous ajuntaments han de jugar un paper de primer ordre en la seva recuperació.

Com públicament hem manifestat, gestionarem l'augment de les places gratuïtes i el millorament de la qualitat de l'ensenyament.

Ens preocupa el camp de la Medicina Escolar en el que propugnem, entre altres coses, una inspecció sanitària seriosa, el planejament i execució de campanyes d'higiene i la creació d'un gabinet psicotècnic gratuït.

En un altre ordre de coses ens preocupa l'Escola de Formació Professional. No podem permetre que un centre amb forta subvenció municipal, és a dir, amb els diners de tots, faci una política sectària en benefici d'una sola i determinada ideologia.

En el camp cultural, és previ a qual sevol, acció, augmentar el reduït pressupost que té actualment, a fi d'intensificar l'acció cultural, que ha de ser popular i a l'abast de tothom, dedicant especial atenció als barris, en col·laboració amb les entitats i agrupacions que treballen en aquesta activitat.

Granollers, com la resta de ciutats de l'Estat Espanyol, ha sofert les conseqüències d'una manca de política sanitària adient amb el concepte de salut, que d'acord amb l'àmbit d'Estructura Sanitària del Congrés de Cultura Catalana, és quelcom més que l'absència de la malaltia.

Els problemes sanitaris de la nostra ciutat són, per tant, derivats d'aquesta manca de previsió, planificació i coordinació, tant dels recursos tècnics com humans, i entenem que a Granollers es concretitzen bàsicament amb els següents punts:

1.º Problemes d'assistència:

- Mal funcionament de l'assistència ambulatoria donat que sols hi ha un ambulatori de la S.S. insuficient per abastir les necessitats actuals de la població.
- Assistència domiciliària deficiente deguda bàsicament a una manca de coordinació i organització.
- Falta d'una xarxa d'urgències adequada i coordinada.
- Insuficiència de llits a les Institucions Sanitàries existents.

En relació a això, caldria:

- Creació de Centres Bàsics de Salut als barris que atenguessin l'assistència ambulatoria, domiciliària i de primera urgència, enviant a les Institucions Hospitalàries els malalts que ho requereixin.

- Potenciar les Institucions Sanitàries Públiques actualment existents i gestionar de la S.S. la creació d'una Residència Sanitària.

2.º Altres problemes sanitaris:

- Inexistència d'una educació sanitària per a la població.
- Problemes d'higiene i epidemiologia (control d'aigües, recollida i eliminació d'escombraries, neteja de carrers, control ambiental).
- Problemes de prevenció (medicina escolar, medicina en el treball).
- Manca d'atenció cap a la tercera edat.

Per resoldre tots aquests problemes propugnem la creació d'un Consell Local de Salut format per representants dels usuaris, representants dels professionals sanitaris, representants de les Institucions Sanitàries locals i presidit pel Batlle de la Ciutat o el Conseller de Sanitat.

Partit Socialistes de Catalunya

1. Hi ha dos camps d'actuació: un, el de la promoció i defensa de la salut en un sentit molt ampli, que va des del control de la qualitat dels edificis, públics i privats, fins a la inspecció dels articles alimentaris, del control d'escorxadors a la protecció de l'ambient, etc. Em remeto a les pàgines corresponents del Programa Municipal Socialista. Pel que fa al tema concret de la medicina assistencial, s'haurà de crear un nou Centre de Salut, adaptar l'actual Ambulatori del SOE i potenciar la tasca ja iniciada al nostre Hospital, per tal que arribi a ésser un Hospital Comarcal modern i eficient, que presti una assistència de gran qualitat a tots els malalts del districte sanitari.

A més, bé inclòs als centres de Salut o bé dependent del municipi, caldrà crear un Centre de Planificació Familiar.

El PSC, junt amb altres forces polítiques catalanes, propugna el ràpid

traspàs de totes les competències relatives a la salut, a la Generalitat, i la creació urgent del Servei Nacional de la Salut.

De moment, caldrà anar configurant un Consell Municipal de la Salut, amb participació dels estaments implicats, que serveixi d'òrgan de coordinació i consulta de la política sanitària local.

2. Aquests dos temes —ensenyament i cultura— són d'una especial importància, a Granollers. L'Ajuntament desenvoluparà, amb la participació dels Consells Municipals d'Ensenyament i Cultura, una gran activitat. Pel que fa a l'ensenyament, elaborant un cens escolar i planificant segons les previsions de les necessitats futures; potenciant els actuals Patronats Municipals de l'Escola de Treball, de l'escola d'E.G.B. i de Escoles Bressol (Guarderies); col·laborant amb la Generalitat en la tasca de

cs sobre:

Ensenyament Cultura i Sanitat

catalanització de tot el sistema escolar; potenciant l'educació permanent d'adults; fent, en definitiva que tots els ciutadans de Granollers puguin tenir accés a una educació catalana i de qualitat. No cal dir que els socialistes estem per l'Escola Pública i treballarem per tal que sigui una realitat a Granollers. Hi ha tota una tradició pedagògica, a Catalunya, que ens ha de servir per a aconseguir un siste-

Esquerra Republicana de Catalunya

El problema més greu que té plantejat Granollers és el de la degradació i massificació de la sanitat, especialment la que depèn dels organismes de la S.S., gravetat que augmenta en l'ambulatori del carrer del Museu, que esdevé només un lloc on obtenir receptes per a fàrmacs, fent així una medicina que no és curativa i molt menys encara preventiva.

La massificació, —tres minuts per visita— junt amb la manca d'equipaments i de personal sanitari, obliga a fer una medicina de pedaça, que mena a la utilització de mútues o serveis de tipus particular.

Com a cosa prioritària proposem la creació de centres de salut als barris per a nuclis de població no superiors a deu mil habitants. Cada Centre de Salut haurà de poder donar **assistència, prevenció i promoció de la salut** dels habitants de la seva àrea sanitària. És a dir: medicina general, pediatria, odontologia, especialitats, geriatria, assistència materno-infantil, cirurgia menor, i d'altres com planificació familiar i d'higiene mental. Aquest darrer servei encarregat de la salut en el barri, escoles, centres professionals, educació sanitària, etc.

La gestió d'aquests centres haurà d'ésser gestionada i controlada pels usuaris per mitjà de les organitzacions populars —associacions de veïns, comitès de fàbriques, etc.— treballadors dels centres de salut i pels representants de l'administració —Ajuntament; I.N.P. i Generalitat.

Exigir, conjuntament amb tots els ajuntaments de Catalunya, el traspàs immediat a la Conselleria de Sanitat

ma escolar modern i democràtic, que continui la tasca iniciada per la Generalitat i pels Ajuntaments d'abans de la dictadura.

Pel que toca a la cultura i molt breument, farem que les valuoses, però minoritàries, experiències que han anat sorgint a la nostra ciutat, en tots els camps de la cultura, es potenciïn al màxim i arribin a tots els barris, a tots els ciutadans.

de la Generalitat de tots els serveis sanitaris, passant així a dependre tot ell del Servei Nacional de la Salut.

Finalment, creiem que les classes populars, juntament amb els ajuntaments democràtics, caldrà lluitar aferrissadament per a avortar els propòsits de U.C.D. de privatitzar la medicina social, propòsit en alguns casos legalitzat com per exemple congelació de les plantilles dels centres de la S.S., disminució dels pressupostos als hospitals que en depenen, augment del percentatge a pagar per l'usuari que actualment ascendeix al 30 %, etc.

La nostra candidatura, i per el seu mateix sentit de voler arreplegar les iniciatives de la base, està en principi en aplicar les directrius que es van marcar els mestres a la X.^a Es-

cola d'Estiu de Juliol del 1975, que creiem en principi de caire unitari i que consta dels següents punts:

Direcció democràtica de la política educativa i participació de totes les forces socials.

Caràcter estimulant de l'escola per als alumnes i no selectiu partint de les possibilitats de cada alumne, per que la seva escolaritat no sigui un fracàs sinó un reeixir.

Pública deu ésser un servei públic a disposició de tothom.

Gratuïta per poder ser extensiva a totes les classes socials.

Pluralista, conscienciodora de la realitat, no inculcadora de ideologies concretes, aquestes han d'ésser assolides per els alumnes en el seu moment.

Lligada al medi, que s'extengui les seves activitats a inserir al noi allà on viu, i no fer una escola desarelada del entorn, per tant, catalana (almenys per a dur-ho a terme en el mínim temps possible).

Gestió colegiada de l'Escola, per part de pares, mestres, i alumnes als nivells possibles.

Implantació per a cobrir les necessitats de Guardèries, Parvularis i E.G.B., no accedint el nombre d'alumnes en aquest darrer de 30 per classe.

Reciclatge continu dels mestres a tots nivells, per a poder lograr un nivell òptim dels ensenyants.

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

el setmanari que tothom llegirà

Presentació de Candidatures

Convergència i Unió

Quan les eleccions municipals són ja, com qui diu, a la cantonada, els partits i coalicions que hi presenten candidatures es disposen —per segona vegada en aquest any— a iniciar la seva campanya electoral.

Així, la coalició «*Convergència i Unió*» —en un acte celebrat als seus locals— feu la seva presentació pública als mitjans d'informació. Obrí l'acte el cap de llista, Oriol Montaña, qui, després de presentar els homes de la candidatura que encapçala, feu per els assistents un esboç del programa de govern de «*Convergència i Unió*», programa que el líder de *Convergència* definí com ambiciós i realista a la vegada, precisant que volien «fer volar l'imaginació tocant de peus a terra».

Després del breu parlament del Dr. Montaña, s'encetà un col·loqui en el que els representats de la premsa local s'interessaren pels diferents punts del programa electoral que acabava d'ésser exposat, incidint especialment en els temes més conflictius que té plantejats actualment la ciutat; les intervencions de Pere Canal, Josep Garrell, Ramon Casanovas i Josep Serratusell, anaren aclarint les posicions de *Convergència i Unió* en matèria d'urbanisme, esport, sanitat i Hisenda preferentment, així com d'altres problemes més concrets i urgents que viu i pateix en aquests moments Granollers.

Josep Garrell, per exemple, proposà la construcció de zones esportives als barris tot dient que, a Granollers, en aquest terreny, «s'havien fet coses força bones». Pere Canal parlà, des de l'òptica jurídica, de les competències dels nous ajuntaments, mentre Josep Serratusell, pel seu cantó, demanà més ajut —«tant econòmic com moral»— per eixugar el dèficit

sanitari de la vila. L'acte es perllongà fins tard, acabant el col·loqui amb el desig dels homes de «*Convergència i Unió*» de contribuir a fer una ciutat més pròspera, neta i culta pels granollerins.

Esquerra Republicana de Catalunya

A la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, el passat dimecres 21, foren presentats, als serveis d'informació local, els ciutadans que formen la Candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb el suport del Bloc d'Esquerra d'Alliberament Nacional (BEAN).

Narcís Civil i Bellavista, presidí l'acte, i Salvador Casanova i Grané, explicà que l'opció política dels homes que lluiten juntament amb l'Esquerra Republicana, era impulsar al país a un nacionalisme esquerrà des de la base popular.

Amadeu Saurí i Conejero, explicà amb tot detall els problemes de la Medicina i els Sanitaris. Llorenç Peláez i Meca, a més d'explicar i clarificar-nos l'espai polític que pretén ocupar en el país aquesta coalició eminentment catalana i per tant l'ensenyament hauria de ser de caire unitari i aprofitar les directrius que van assenyalar-se a la X Escola d'Estiu, del juliol del 1975. Joan Sala i Vila, comentà l'esport de casa nostra i parlà de l'antiga pista d'handbol.

Aquesta trobada va finalitzar a altes hores de la nit i desitgem que a la ciutat obtinguin una bona votació a fi que puguin estar presents en el primer consistori democràtic que els granollerins, dintre uns dies, tenen l'obligació d'elegir després de quaranta anys.

Partit dels Socialistes de Catalunya

Amb motiu de les properes eleccions municipals, el partit dels Socialistes de Catalunya (P.S.C. - P.S.O.E.), presentà el seu programa electoral en un acte celebrat el passat dijous a la Sala de Cultura Sant Francesc.

A l'acte, que començà i es clogué amb la projecció d'un audiovisual explicatiu del programa socialista de gestió municipal, hi intervingueren com a oradors, Rafael Ballús, Joan Martí Torres i Anna Maria Palé —els tres primers de la candidatura—, Josep Mayoral —qui actuà de presentador— i Josep Verde Aldea.

Rafael Ballús exposà les bases principals del programa municipal socialista que, tinguent per eix la participació dels granollerins en l'administració i gestió de la ciutat, pretén «tornar l'Ajuntament al poble i fer que els granollerins facin sentir la seva veu en tots els assumptes que els afecten». En aquest sentit, els socialistes proposaren l'elaboració d'un Pla General d'Ordenació Urbana que «miri els interessos majoritaris del poble» i que servís «per a construir una ciutat més neta i més alegre». Joan-Martí Torres Garrell, persona vinculada de sempre a l'esport i la vida sindical de Granollers, denuncià les disbauxes dels darrers consistoris i propugnà una política de potenciació de l'esport de base. Ana Maria Palé explicà les raons que la decidiren a presentar-se, primer a les eleccions municipals, i després formar part de la candidatura socialista, mentre Josep Verde i Aldea, en la seva intervenció, demanà el vot pel *Partit dels Socialistes de Catalunya*, per tal de poder «assolir un Ajuntament democràtic, autònom i amb participació ciutadana».

Vinya de Alberto Puyol
ACEITES DE OLIVA

Polígono Industrial Pla de Llerona

870 11 00 - 870 94 58

LES FRANQUESES DEL VALLÈS

Jazz al Museu

El passat divendres es celebrà al Museu la primera de les dues sessions de jazz que aquesta entitat tenia programades pel mes de març i en la que es presentà, en actuació única, al prestigiós trombonista nord-americà Gene «Mighty Flea» Connors.

El concert, que va tenir dues parts, fou de gran qualitat musical malgrat algunes deficiències tècniques —alienes a l'organització— que impediren a l'aficionat granollerí apreciar en tota la seva extensió la categoria del quartet. Pere Farré, per exemple, hagué de teclejar un piano elèctric i el mateix Gene Connors es veié limitat com a vocalista per l'insuficiència de l'equip de veus. Tot i aquests entrebancs, el nivell musical del concert fou òptim. Connors demostrà que, amb el trombó, és encara un primera línia mundial; Adrià Font estigué esplèndid a la bateria així com Ze Eduardo, un baix que ens sorprenué a tots amb una tècnica i una il·lusió extraordinàries. D'en Pere Ferré solament es pot dir que és un professional de cap a peus, un pianista de classe innegable.

Quant a l'assistència, si bé no fou molt nombrosa, es pot considerar acceptable si tenim en compte que, dissortadament, el jazz es encara una música per a cercles reduïts. Ben cert és, però, que no podem dir si l'objectiu del Museu en organitzar aquests dos concerts s'ha aconseguit o si, pel contrari, l'intent de revifar la tradició jazzística de la nostra ciutat haurà estat, al capdavant, infructuós. El Museu de Granollers ja ha donat el primer pas. El segon haurà estat aquest divendres amb l'actuació del saxo-tenor francès Guy Lafitte. El tercer haurà de ser la resposta de l'aficionat granollerí.

El Teatre d'Ombres Yueh Lung a Granollers

El passat diumenge actuà a la Sala d'Actes de l'INB, presentats pel T.A.C. de l'Associació Cultural, el grup de teatre d'ombres Yueh Lung de Nova York. Dividiren el seu espectacle en quatre parts —pantomimes musicals basades en contes populars— que fóren molt ben acollides per les gairebé dues-centes persones que assistiren a l'acte.

PlaçaGran
Publicació
Granollerina

Subscriuiu-vos-hi!

Les truites...

Cal reconèixer que la varietat de plats que hom pot fer, servint-se dels ous, és tan extens com pugui ser-ho la capacitat creadora de cada cuinera.

Considerem importants les truites en la cuina d'avui, donada la seva fàcil preparació, en uns temps en els quals sempre estem desbordats i no queda lloc més que per a la improvisació. Hem de fer avinent però que no tothom és capaç de fer-les com cal, ja que no és tan fàcil com sembla. El secret d'una truita com cal, estreba en: Batre molt bé els ous amb sal i un xic d'aigua, per a fer-la més esponjosa. Coure-la en un «cop de foc», és a dir, a foc molt viu, ja que la truita ha d'ésser cuita per fora i «babosa» per dins. Utilitzeu per a fer-la un bon oli d'oliva o millor encara mantega, sempre però en poca quantitat (no poden quedar mai untades).

En quan a la varietat, penso que és un capítol que ens hi podríem perdre. Des de la clàssica truita amb patates i ceba (cal que les patates i ceba s'hagin fregit a foc suau durant molta estona) passant per la de mongetes i botifarra, de carbassó, albergínies, gambes, alls tendres, carxofes, de fetges de pollastre, de beixamel, xampinyons o bolets de l'època, etc. etc.

Avui, donada l'època i que n'és temps, farem la de rabassoles o múrgoles; aquest bolet no massa conegut, però sense cap mena de dubte «el rei dels bolets», que es troba en llocs diversos, inclosos alguns jardins. A casa, al jardí, cada any n'hi trobem quatre o cinc. Aquesta setmana els hem menjat.

Cal rentar bé les rabassoles ja que per la seva forma els seus alvèols són a vegades plens d'insectes. Talleu-les a làmines fines i feu-les fregir a foc suau amb mantega una bona estona. Barrejeu-les amb els ous batuts i feu la truita. Llàstima que les rabassoles siguin tan escasses i no es puguin cultivar. La seva aroma és única.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Telèfons d'Urgència

Polícia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 28
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

GLOSES

Les flors

Alguna vegada davant un ram de flors haureu pogut sentir dir: «Com són de boniques aquestes flors! Semblen artificials!» Altrament, si es tracta d'un pom de flors fabricades per l'art de l'home, sovint ponderem llur bell aspecte així: «Que ben fets són! Semblen naturals!»

Si filem una mica prim en la comparança d'aquestes dues exclamacions, notarem com en el fons, l'única cosa que exaltem és la destresa de la mà de l'home. En la primera ho donem a entendre ben clarament, quan expressem que les flors semblen artificials de tan ben fetes com les veiem; en la segona, si bé reconeixem la gràcia de les flors naturals, allò que seguim elogiant és la perícia de l'home que tan bé sap imitar-les.

Tot plegat vol dir que som uns il·lusos, tirant cap a la fatuïtat, tantost està en joc una certa habilitat humana a recrear la natura, aquesta vegada en un simple manat de flors.

Als nostres ulls sembla que ja n'hem empetitit la bellesa en separar-les del seu lloc natural que és el jardí, on més ens agrada veure-les, creixent sempre en la planta que les ha fetes néixer i les ha nodrides amb la saba alimentosa que puja de les arrels.

Admirem les poncelles tot just nades, i ens plau de seguir-ne la cursa cap a la plenitud del seu esclat esplendorós. Com ens agrada de poder-les contemplar, dia rera dia, en llur progressió cap a la completa maduresa.

Fins que un cert jorn veiem com es despullen lentament damunt del terraplé, i l'encatifen amb els pètals emmesteïts que havien viscut, feia poc temps, la seva gloriosa ufana.

XIXU

LLUIS GARRIGA, S. A.

Aparellatge Elèctric

Angel Guimerà, 7 al 11 - Telèfon 870 21 94

Telex n.º 53061 Luga

GRANOLLERS

BARCELONA

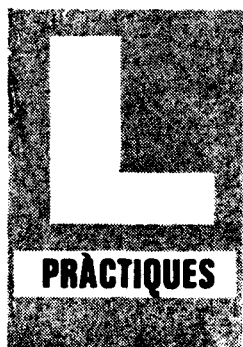
ADMINISTRATIU

- Lliure del Serve i Militar
- Amb experiència i coneixements comptables

Adreçeuvos a: **SASTRE**

Av. Generalíssim, 5 (Atenció Sr. Lorente)

GRANOLLERS

som

**Auto-Escola
CANO**

avlat ens conelxerà per

**Auto-Escola
SCALEXTRIC**

locals climatitzats · sala de biblioteca ·
bar · música ambiental · sala de teòriques
cabines electròniques

PREUS POPULARS

Passeig de Colom, 29
avlat, una nova secció al
Carrer Roger de Flor, 57
GRANOLLERS

La solució al
**PLA ESPANYOL DE
COMPTABILITAT**

per a la PETITA i
MITJANA EMPRESA

(B.O.E. N.º 240 7-10-74. DECRET LLEI 12-1973 DE 30-11-73)

Una solució STANDARD
per a cada necessitat

LIBRERIA CARBÓ

CLAVÉ, 36 - GRANOLLERS - TEL. 870 04 32

La vista és la que treballa

L'expressió *fora molt interessant*, inclosa en un article del nostre número anterior, sense haver posat accent a la forma verbal *fóra*, ens mena avui a parlar breument de l'accentuació gràfica de les paraules planes que acaben en vocal. Tots sabeu que anomenem mots plans aquells que porten l'accent tònic a la penúltima síl·laba, o sigui que la mateixa es pronuncia amb més força: *Així, mestre, cullera, comparança, broma, rosa, dansa, festa, cadena, pastora, emblema, guixa, somera, contracte*, etc.

Com haureu pogut veure, cap de les paraules abans esmentades porta accent gràfic. I és que, en català, en general, no en duen les paraules planes que acaben en vocal. Ara bé, tota regla té, gairebé sempre, les seves excepcions. I és precisament aquestes les quals seran objecte del nostre comentari en aquesta columna setmanal nostra.

Hi ha uns quants mots plans, acabats en vocal, que s'escriuen iguals i que sols es diferencien per l'accentuació gràfica, perquè tenen una significació totalment diferent.

Com que són molt pocs, posem a continuació la llista, per tal que els tinguem presents a l'hora d'escriure'ls:

NO DUEN ACCENT

Bota (del verb botar o botre)
Dona (persona del sexe femení)
Fora (adverbi de lloc)
Molta (adjectiu; adverbi; pronom)

Mora (natural del nord d'Àfrica)
Neta (exempta de taca, de brutícia)
Ossa (conjunt d'ossos de què es compon un esquelet)

Porca (femella del porc; persona bruta)

Rossa (femení de ros)

Per tant, l'expressió *fora molt interessant* havia d'ésser escrita *fóra*, amb accent, tota vegada que el mot *fóra*, en aquest cas, és forma verbal i no adverbi de lloc, i, per tant, podia ésser substituït també per l'altre temps condicional —*seria*— del mateix verb ésser.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

PORTEN ACCENT

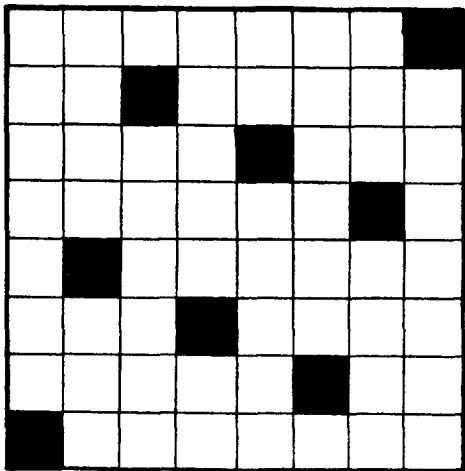
Bóta (recipent de fusta)
Dóna (forma del verb donar)
Fóra (forma del verb ésser)
Mòlta (forma del verb moldre operació de moldre)
Móra (nom de fruita)
Néta (filla d'un fill o d'una filla)
Óssa (femella de l'ós)

Pórca (mida agrària; ia dotzena part d'un jornal)

Ròssa (animal de peu rodó)

R. M. C.

Mots encreuats - 15 • Quico

HORITZONTALS

1. Hi ha un milió que no en tenen. — 2. Vocals. Pertanyents a la boca. — 3. Acció de tocar (plural). Membre d'alguns animals a

la part posterior. — 4. Línia d'intersecció de dos plans. Roetgen. — 5. Nitrògen. Molusc de mar. — 6. Al revés, Ocell d'Àustràlia. Municipi nuclear tarragoní. — 7. Al revés, Ciutat de Provença. Al revés, Onomatopeia del soroll de la vaca. — 8. Ciutat de Geòrgia, EUA.

VERTICALS

1. Malaltia infecciosa. — 2. Navalla d'afeitar. «...Culpa»; entornar-lo és demanar perdó. — 3. Vocal. Pólvores usades en la cementació. — 4. Saquet per a dur diners. Contracció. — 5. Terminació verbal. Enfilall de pe-tards que exploten l'un darrera l'altre. — 6. Criats de lliurea. Consonant. — 7. Al revés Òrgan de la visió. Al revés, Pics de muntanya. — 8. Tumor maligne dels teixits musculars.

SOLUCIÓ AL NÚM ANTERIOR

H.: 1. Estatut. — 2. Mn. Gener. — 3. Po-ma. IME. — 4. Aforis. C. — 5. T. Aftosa. — 6. auR. anaN. — 7. tieuC. Lç. — 8. Espartà.

V.: 1. Empat. — 2. snoF. UIE. — 3. T. Moarés. — 4. agarF. UP. — 5. Te. Itaca. — 6. Uníson. R. — 7. Tem. Salt. — 8. Recança.

Agenda

Cinema

ASTORIA

Atentado: el dia que canviò el mundo

Los violadores del amanecer

MAJESTIC

Spider-Man

La Ultimo Bandera

MUNDIAL

El semental

Gusuno de seda

PRINCIPAL

F. I. S. T. Símbolo de Fuerza

SALA SANT ESTEVE - club infantil

Dumbo

Exposicions

Museu de Granollers

Tin-Tin 50 Aniversari

Sala Sant Jordi de la Caixa d'Estalvis de Catalunya

J. Seguroñes

Escultures en bronze

Col·lecció de l'Escola d'Olot

A. B. Galeria d'Art

Sala A - Joaquim Camp

Escultures i dibuixos

Sala B - Josep Mª Morató

Pintures i dibuixos

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Juan Francés

Casino - Club de Ritme

Pujol Carandell - Olis i dibuixos

Dissabte, 24

Futbol

Camp C. E. Granollers

Tarda a les 3 - Benjamins

Granollers - Sant Celoni

A les 4 - Partit d'Alevins

A les 5 - Veterans

A. V. Granollers - Ràpid del Vallès

Diumenge, 25

Matí, a les 10 - Infantils

Granollers A - Rubí

A les 11,45

Granollers - C. F. Igualada

Bàsquet

Dimecres, 28

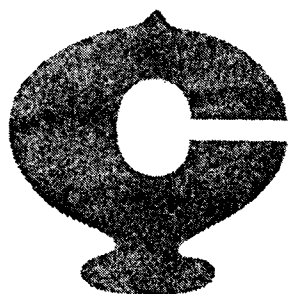
Tarda a les 8,30

Copa del Rei - Quarts de final

Areslux - F. C. Barcelona

Foto *Battle*

Revelat de color fet per KODAK

CAIXA DE CRÈDIT GRANOLLERS

al servei de la comarca

S. COOP

Avinguda Sant Esteve, 20 - Granollers